

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

ună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{2}$ an 5 cor., $\frac{1}{4}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{2}$ an 7 cor., $\frac{1}{4}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani
a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Topografe”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, str. da Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria „Weisz Bernat” și la loterie

TRIBUNA

La

Abonament lunar

pentru

Decembrie st. vechi

invită

Administrația ziarului „TRIBUNA”

Politică activă.

(S.) Șovinismul maghiar nu e multumit cu politica de naționalitate a prim-ministrului Széll. E prea moale, prea conciliant dl Széll față de naționalitățile nemaghiare, și prin aceasta se zădărnicește punerea sub acoperământ a statului unitar național maghiar.

Așa a zis deputatul kossuthist Komjathy în plin parlament, și așa zic toți șoviniiștii maghiari, al căror număr trece în legioane.

Șovinismul maghiar cere deci dela guvernul de politică activă, o politică activă față de naționalități, pentru că altcum monumentală zidire a statului unitar național maghiar rămâne neoperită, și cine știe ce tempești pot să mai vină și ce povoaie, cari vor spăla dela suprafață și puținul ce s'a ridicat până acum.

Și la maghiar, spremințarea a șovinismului, este prețiată în plin parlament prin rostul deputatului Komjathy, ce a răspuns prim-ministrului maghiar Széll?

A răspuns, că în chestia naționalităților și tocmai zidirea statului unitar național maghiar, o politică pe care trebuie să o accepteze oricare ministru-president maghiar; dar că politica aceasta nu cere, ca guvernul să intre în ofensivă față de naționalități, să le persecute, să inaugureze față de ele o politică activă, ca el reclamată de deputatul Komjathy. El deci, Széll, nu e amic al politicii active.

Dacă n'am ști, că întreaga vorbire a deputatului Komjathy a fost dictată de unul dintre cei trei mari acționiști de mai înainte în politica de naționalități, — Bánffy-Jancsó Jiszenszky, — ar trebui să credem, că Széll și-a comandat-o anume, pentru a face declarațiunile pe cari le-a făcut.

Așa însă șoviniiștii se gresit adresa deputatului Komjathy și-a gresit adresa

când a învinovățit pe prim-ministrul Széll că duce o politică prea conciliantă, față de naționalități, și să mai constatăm, că ministrul-president maghiar a spus un mare neadevăr ca a declarat, că nu e amic al politicii active, cerută de deputatul Komjathy față de naționalitățile nemaghiare din patrie; pentru că faptul e, că ministrul-president Széll duce cea mai activă politică față de naționalități, tocmai în înțelesul lui de deputatul Komjathy și de toți adicții șovinismului maghiar.

Cele opt sau nouă procese de presă, intentate în scurte intervale ziarului nostru, nu dau oare dovadă despre o politică ofensivă, agresivă chiar, față de naționalitatea română?

Împedecarea consecventă a intrării congresului național al bisericii gr-ort sârbești nu vorbește destul de clar despre politica activă a guvernului maghiar față de amicii nostri sârbi?

Intemnițarea cu grămadă a Slovacilor, din simplul motiv că au eșit întru întimpinarea unui iubit frate al lor, care venia, și 'a-au din mână de la Seghedin, și 'a-au strins mâna frățeste și 'a-au spus un „bine ai venit” la ai tăi și între ai tăi, — nu ne arată până la evidență că Széll e mai tare în politica activă față de naționalități poate-că și decât Bánffy?

Și se nu mai vorbim de măcelul dela Corniareva, de năncușirea statelor, de reînvierea naționalităților, tot acte săvârșite sub actualul și prin actualul guvern, — ci se negândim numai la persistarea cu încăpăținare, pe lângă ordonanțele guvernului Bánffy, prin care e confiscat dreptul de liberă intrare și de liberă consultare pentru majoritatea populației acestei țări: și avem itoana cea mai fidelă despre politica activă a actualului guvern în chestia naționalităților.

Să nu creadă deci domnul Széll, că se spală de păcatele, isvare din politica sa de naționalități, — evare și preta activă, — prin aceea, că le neagă; pentru că fapte implinite nu pot fi negate. Și se nu creadă domnul Széll, că prin declararea noastră, a ultraștilor, români, — cum ne numește el, — de răi patrioți, a spus ceva nou; pentru că epitetul acesta datu-ni-s'a nouă din partea tuturor guvernelor maghiare din până acum, fără-ca unul să ne fi putut dovedi și arăta însă că în ce consistă păcatul nostru de a fi răi patrioți.

Și cum dl Széll cere date și dovezi dela deputatul Komjathy, că poli-

tica sa e greșită în chestia naționalităților, tot așa îi cerem și noi dlui Széll, care, dovedi, că suntem răi patrioți, că prin urmare nisum la nimicirea nu la întărirea statului, căci altcum rămâne, că aceea ce a vorbit — Széll, au fost nu numai frase, ci și — neadevăruri. Ear' neadevărurile, rostite la adresa noastră din scaunul de prim-ministru al țării, de prim sfetnic al Coroanei, — le respingem cu toată tăria cuvântului.

Vorbirea lui Széll.

(Urmare și fine).

»In dezvoltarea programului seu de politică activă față de naționalități, am aflat numai două lucruri pipăibile. Unu, e, că legea de naționalități trebuie abrogată. Ei bine; dacă cineva din casa aceasta crede, că chestia națională, poate fi resoluată, în interesul viitorului statului unitar maghiar astfel, că abrogăm acum legea de naționalități dela 1868, — atunci eu, scusați, din partea mea nu sunt amic al unei astfel de politici, și ai să vedeți, că activitatea politică; și nici nu vreau să știu nimic de ea. Eu cred, că am trăit până acuma cu legea aceasta, vom trăi și în viitor cu ea, numai cât trebuie să fie menținută cu justeț reciprocă, cu tărie și cu prudență. Dar' a zgândăra chestia, a turbura pacea sufletelor, și a chinga pe toți cetățenii apăsătorii unei naționalități, să se creadă amenințați, Dumnezeu știe de ce direcțiuni nimicitoare și în picioare călcătoare, — asta n'ar fi, iertăți-mă, între împrejurările date din Ungaria, metoda corectă de a manua chestia „naționalităților”. Asta nu m'e va pute face dl deputat să cred că e — albă.

Stimatul domn deputat mă îndrumă la un exemplu. El zice așa: Aici e exemplul ce ni-l dă marea Germania. Cum procedeaștă asta în Posen și în contra Polonilor? Acesta e, onorată casă, al doilea punct pipăibil din programul politicii sale active.

Nu e chemarea mea, și nici n'am poftă, să vorbesc despre aceste și; și totuși cunosc chestia foarte bine, știu cum se procede în Germania față de Posen și în contra Polonilor. Văd de altcum, că destul de temeinic, când crede aceea ce se poate presupune din espunerile sale, anume, că acolo sunt rezultatele politicii aceleia conform gustului seu. Nu e bine informat. Medaile are și o altă

parte. Eu însă nu intru în chestia aceasta. Afirm numai un lucru, în care chestia e. Pozen și Polonia, în care Germania, atât cu privire la nașterea și dezvoltarea ei istorică, cât și cu privire la toate raporturile, de acolo, cu privire la toate importurile, de acolo, cu privire la punctele de vedere, e cu totul altceva ce nu poate fi asemănat sau adus în legătură cu ce e la noi. Aceste două lucruri nu pot fi asemănați, pentru-că știe stimatul domn deputat că: *si duo faciunt idem, tamen non est idem.* (Aprobări în dreapta).

Stimatul domn deputat zice că, — conced, — *Românii sunt astăzi mai răi niștii, ear' în afară, în România, cutare sau cutare bărbat de stat tot mai afirmă lucrul cutare și cutare.* Că în România sunt politicieni, și durere, în fost totdeauna, cari au manifestat tendențe, și au urmărit o politică, care nu stătea în consonanță cu statul nostru, scopurile, ființa și bazele fundamentale ale Ungariei, precum nici cu buna înțelegere între aceste două țări, și care în prima linie nu e nici în interesul României: aceasta e adevărat. Dar' aceasta nu e politica guvernului român și a României. În fiecare țeară se află exaltați politici, și oameni cari folosesc anumite cuvinte, anumite tendențe în scopuri politice. Astfel de oameni sunt și acolo.

Dar' că în România, și chiar și în presa română, concepția despre Ungaria, și sentimentele dela Ungaria, sunt astăzi cu totul altele de cum erau înainte cu câțiva ani, că sunt mai amicabile, mai călduroase, mai corăspunzătoare intereselor și viitorului ambelor state, — dat fiind că formează un interes reciproc menținerea raporturilor de bună vecinătate, — va binevoi stimatul meu amic, care mă ține de rău informat, ceea ce însă nu stă, să îee dela mine la cunoștință.

Ce se atinge apoi de frații noștri Români, afirmă stimatul domn deputat despre ei, că acum ar fi mai niștii; dar' adaugă, că aceasta nu e meritul ministrului-president. În anul trecut zicea că ei agitează, și că aceștia ar fi pe facele ministruului. Și că aceștia ar fi pe facele grea căstigarea favorului stimatului domn deputat. Agitează ultraștii: eu sunt vinovat; nu agitează: nu e meritul meu. De aici, poate a scoasă numai o singură morală, anume, că chestiile nu trebuiesc tratate în mod preocupat și nervos. Da; așa văd eu lucrul. Și mulțumită lui Dumnezeu că e așa, și patrioții cei răi români, — fiindcă sunt și de aceștia, —

ultraștii români, cari știu, că ochiul meu îi urmărește, nu găsesc de acionat teren pentru a găse pe trașii lor, în detrimentul lor propriu și în detrimentul statului ungar. Lucrul acesta numai de bucurie ne poate umple. Luorul stă așa, și de Dumnezeu ca și în viitor așa să rămână.

Széll răspunde apoi lui Komjathy în chestia espulsării agitatorului din Rusia, dovedindu-și corectitatea în procedură, și termină partea vorbirii sale, referitoare la chestia națională, astfel:

— Înainte de a mă despărți de stimatul domn deputat, vreau să mai ating numai un lucru. Susțin, că principiele pe cari le-am proclamat dela locul acesta în chestia naționalităților, metoda după care manuezeu chestia aceasta, e corectă, maghiară, și corăspunde intereselor statului unitar național maghiar, viitorului și dezvoltării sale. Am cerut date dela cel-ce trage aceasta la îndoaială și date cer și astăzi. Să 'mi-se dovedească, că n'am procedat astfel. Și cine dovedească a le aduce aici. Ce a spus până acuma, sunt lucruri, despre cari am declarat la toată ocaziunea, atât în anul trecut, cât și în comisiunea financiară și acum aici, că tot ce a adus în contra mea, după părerea mea, nu e motivat.

Și me și de politica activă a dlui deputat? Urmarea ar fi, — zice el, — că nu numai aici în țeară ar trebui înăgura o politică de naționalități activă, — dată cum se exprimă el, — ci chiar și față de Austria, și acolo încă o politică care în chestia aceasta corăspunde intereselor maghiare. Lucrul stă însă după-cum urmează: Stimatul domn deputat vrea să răstoarne dualismul, să șteargă articolul de lege 12 din 1867, să reviviască o lege de naționalități, respective albea de, și după-că în felul acesta, afară și în lăuntru ne-am bătut cu toți de pe lumea aceasta, atunci vrea să ridice statul ungar. Eu însă gremân pe lângă aceea, că vreau să fiu reștor al celui stat ungar, pe care 'l-a construit legislațiunea dela 1867 pe aceste baze, și bazele acestea, după părerea mea, și gurele din punctul de vedere al viitorului, vreau să le zidesc și desvolt mai departe. (Aprobări vii).

FOIȚA „TRIBUNEI”

Din Estetica Tragicului.

— Replică la răspunsul dlui Dr. Iosif Blaga —

de

Dr. Ghiță Pop.

(Urmare).

Dovada cea mai eclatantă că aceste condițiuni constituie elementele tragicului, e faptul, că dacă una din ele lipsește, plăcerea tragică nu se poate produce. Să luăm ca exemplu moartea lui Socrate. Acest bărbat intrunește următoarele condițiuni: Vina în sens dramatic, căci ideile profane de el 'l-au pus în conflict cu mediul social (universalul). Moartea. Motivarea morții din caracterul seu. Motivarea nestrămutată, căci mai bine bea păharul de otrăv, decât să se 'l revocare principiile sale. Și cu toate acestea Socrate nu face de erou tragic. Pentru-că 'l lipsește suferința și pasiunea. Conflictul în care a ajuns, nu 'l cauzează nici suferințe sufletești, nici nu stîrnete în el pasiuni feroce, care să 'l împingă la luptă și rezistență, ci voios, senin și vesel, așa trece din viață la moarte. Lipsându-și suferința, nu putem nici să 'l compătimim, după-cum cu drept cuvânt accentuează aceasta și Plato, căci după Aristotel, compătimirea se naște în noi atunci, când vedem în grele suferință pe o persoană, care ne este simpatică, sau cum-

zenta filosoful Mendelssohn în corespondența sa cu Lessing, „compătimirea este un sentiment mixt, compus din iubirea cătră persoana care suferă și din neplăcerea pentru suferința sa”.

Din contră, în viața lui Christos găsim suferința; găsim vinuța nestrămutată, fiindcă mai bine sufere moartea, decât să renunțe la învățăturile sale; găsim motivarea morții din caracterul seu. Însă aceste figuri dumnezeiești îi lipsește o condiție: pasiunea. Nu ne putem închipui pe fiul lui Dumnezeu sbuciumat de pasiuni omeneste. O singură dată sufletul seu nobil s'a revoltat: când a luat bicicul și a slungat pe farisei din templu. Dar' încolo el rămâne pentru noi tipul blândității, iubirii și smereniei. Un astfel de caracter, care își arată tăria în supunere și suferință pasivă, — atingă el în direcția aceasta culmea sublimității, — nu face de erou tragic, dela care cere zguduitoare, rezistență și moarte rădăcină.

Și așa cu toți martirii creștinismului. Căci virtutele specifice creștine, ca blândetea, supunerea, smerenia, nu pot da naștere la acțiune dramatică pasionată.

Contra acestei teorii, confirmată prin analiza estetă a ori-cărei tragedii, dl Blaga cere pentru eroul tragic, nu numai două condițiuni: vina morală și cusurul. Apoi consecvent acestei teorii, afirmă cu multă competență (!) că „Mihaiu-Viteazul, Tudor Vladimirescu și Horia nu sunt eroi tragici, nici nu s'ar potrivii pentru tragedie. Acestia nu au în ființa lor cusurul și nu comit prin faptele lor vina tragică în mijlocul mediului, la care aparținut. De aceea

Românul n'are să facă tragedii din Mihaiu, Horia ori Tudor. (Polem. p. 20).

O sancta simplicitas! Și dl Blaga vinează să protesteze, că nu identică vina tragică cu vina morală! Căci într'adevăr, acești bărbați nu comit nici un păcat moral, pentru care universalul dlui Blaga 'i-ar pute pedepsi cu moartea, deci, după această teorie, ei nu sânt potriviți pentru tragedie. Eu însă susțin, că fiecare din aceștia comite vina în sens dramatic. Căci ce înțelegem noi prin vina tragică? În-țelegem acea faptă funestă, din care răsare moartea eroului cu necesitate absolută. Să vedem, comit acești bărbați vre-o astfel de faptă? Ce vrea Tudor? Să zdrobească domnia îndelungată a străinilor și să facă pe Român stăpân în țeara sa. Ținta lui este deci, să răstoarne o stare socială existentă, care prinsese deja adânci rădăcini și s'o înlocuiască prin alta nouă. Evident că înlocușirea el intră în conflict cu mediul social, în care trăiește. Dacă din acest conflict va eși învins și va pieri, atunci earăși e evident, că el însuși e vinovat de această peire. Deci vina tragică face în însuși luptă, pe care el a provocat-o. Dar' cusurul? După definiția noastră cusurul îl constituie însăși pasiunea eroului. Cuprins de vobura pasiunii, el comite greșeli în alegerea mijloacelor, adică „lucrează necoresct”, și această 'l grăbește moartea. Omitte Tudor astfel de greșeli sau încercă să facă altceva? De sigur, căci dacă ar fi lucrat în toate corect, dacă n'ar fi comis greșeli, cu siguranță ar fi isbutit în planurile sale. Aș pute chiar să indic cusurul principal în caracterul lui Tudor: e prea optimist, ear' în alegerea mijlo-

celor. Deci optimismul încă e un cusur. În urma optimismului seu pierie Egmont, în urma optimismului pierie și Horia. Deci vina și cusurul există în ființa lui Tudor. Celelalte condițiuni: vinuța nestrămutată, suferința, motivarea morții din caracterul seu, urmează dela sine. Atunci pentru-ce n'ar face Tudor de erou tragic? Probabil, fiindcă nu străpunge nici un tablou.

Ce vrea Mihaiu-Viteazul? Dintre multe, una cu siguranță: să pună mâna pe Ardeal. Dar' Ardealul facea parte dintr'un alt stat. Deci care e ținta lui? Să răstoarne o stare socială și politică existentă, și de a crea alta în loc. De aici conflictul. Dacă în acest conflict el își lasă viața, evident că vina e a lui, căci el a fost provocătorul. Deci originea pentru vina tragică este de-a se căuta în însuși planul de-a cuceri Ardealul. Acest plan 'l-a pus pe Mihaiu în conflict cu o mulțime de factori. Dar' cusururi există în caracterul acestui bărbat? Câte vrei. Pasionat pentru acest plan, Mihaiu a comis atâtea greșeli, în alegerea mijloacelor, a lucrat de mult ori atât de incorect, încât era imposibil să nu 'și pună capul. Celelalte condițiuni urmează dela sine. Atunci pentru-ce n'ar face Mihaiu-Viteazul de erou tragic? Probabil, fiindcă nici el nu străpunge vre-o tablou.

Dar' Horia? Să zicem, că cineva 'și-ar alege ca subiect pentru o tragedie moartea țeranului din Alba, cu scop să motiveze această moarte din caracterul eroului. În consecință el ar da acestui caracter următoarea concepție: Nota fundamentală ar fi sentimentul pentru dreptate. Tocmai acest sentiment 'l-ar face să simtă mai viu și mai intensiv ca

ori-care toate nedreptățile, ce le suferă poporul român dela nobilimea feudală și privilegiată. Cu sufletul seu curat n'ar pute să înțeleagă lucrul: cum unii se aibă toate privilegiile, ear' alții se supoarte toate sarcinile. În consecință el ar cere pentru toate naționalitățile din țeară egale drepturi și egale sarcini. Acest principiu, nou pentru secolul seu, eroul 'l-ar propaga și susține în public: înainte judecătoarei, unde ar face adese-ori pe apărătorul poporului apăsător, a guvernului, ba chiar înaintea Împăratului, la care aleargă în trei rinduri. Evident că în acest principiu ar zăce vina tragică: dreptul natural, reprezentat prin Horia, care trebuie să intre în conflict cu dreptul scris, reprezentat prin nobilimea feudală. Eroul provoacă la luptă secolul seu cu privilegiile sale. Aici zace vina tragică. Să zicem, că guvernorul, în persoana fictivă a unui Kemény, ar preveni pe Horia cu următoarele cuvinte semnificative:

Kemény:

„Ia bine 'n seamă pilda ce 'ți-o spun: De vei cere să stărm tu, cu puterea, Cea temelie, ce de veacuri poartă A drepturilor nemeștii clădire, Făr' se aștepti pân' noi vom pune mâna, Ca să desfacem peatră după peatră, Să zidim din ele o nouă clădire: Stărdm vei fi de-a ei dărmătură. Înseamnă 'ți-o pe-ai sufletului leșezii.”

Aceste cuvinte ar indica din destul, unde zace vina tragică.

(Va urma).

Dela Beiuș.

— Intimpinare. —

— 9 Decembrie n.

Preastimate domnule Redactor! Binevoitii a-mi acorda prețuită-vă ospitalitate pentru următoarele rânduri:

În nr. 225 din 6 Decembrie al prețuitului organ de publicitate »Tribuna« mi-s-a făcut onoarea de a fi prezentat onoratul public cetitor, ca prim-cortez la alegerea proxima de deputat în cercul Beiuș.

Părtaș m'a făcut de această onoare bine mai înainte, și în rîndul prim și »Tribuna Poporului«. N'am reflectat la dînsa cugetînd, că părerea sa greșită, va rămîne izolată. Apoi datat sînt cu suferințele; una mai mult, ori mai puțin, nu împoartă.

Acum însă aceeași părere greșită o lansează și »Tribuna«, poate tot din același izvor. Onoratul public prin urmare este în drept a crede, că penele pistrițe-aurie, cu cari stimulat domn corespondent a binevoit să ne împodobască, sînt deplin veritabile, și eu sînt acel fericit, cărui »mi-s'a dat a le purta.

E bine! dar cortezia vulgo înseamnă câștigare de merite. Însă stimulat domn corespondent știe bine, că eu nu-s la începutul, ci la sfîrșitul activității mele publice, când ori-ce aspirațiune sau ambițiune personală și-a perdit deja farmecul seu. Inșuși nu poate să creadă că ași aspira la mitră, și fiindcă pe mine D-zeu m'a dăruit deja mai de mult cu o coroană frumoasă, din care am perdit ce-i drept peatra cea mai scumpă, dar cele 9 gemulițe rămase mie-mi sînt mai prețioase, decît bogăția întregii lumi. Ce l'a împins dară pe stimulat domn corespondent, ca să mă împodobască cu lauri, ce din capul locului nu i-am meritat? Și n'ar fi din parte-mi o formală obrăznicie, când pe veneratul public l'aș lăsa în rătăcire, că merite am, lauri am câștigat, pentru cari n'am făcut nici un paș, n'am asudat nici măcar un moment.

Preastimate domnule Redactor! Coloanele »Tribunei« sînt mult mai prețioase, eără publicul cetitor mult mai de cinștit, decît să fie torturat cu laudele ori hula unui ziler comun de nici o seamă.

Drept aceea nu voiu abusa nici de binevoitoarea ospitalitate a »Tribunei«, nici de paciența on. public cetitor, ci mă restrîng a pune stimulat domn corespondent simplaminte următoarele întrebări:

1. Pe care I. Butean l'a vîzut stimat d-sa, ori altoineva umbland pe la Budapesta, ori la comitat, cerînd sau pipînd după candidat penru cercul Beiuș?

2. Care I. Butean a fost măcar de față la adunarea partidei, fie liberale, fie opoziționale, unde s'au hotărît sau — dacă-i place mai bine stimulat domn corespondent — unde s'ar fi luat la cunoștință candidatura fie a unuia, fie a altuia dintre cei competenți?

3. De unde? prin cine? când? și cum? am fost însărcinat, fie prin depesă, fie printr'o hărțuțică, fie prin un cuvîntel, ca eu să lucr pentru reușirea a vre-unui dintre candidați?

4. Pe cine? dar? singur pe unul, fie chiar dintre colegii mei, l'am sfătuit, capacitat, ori desbătut, fie în scris, fie cu vorba, ca să se dea în partea unei sau altei părți?

5. Când? — nu numai în momentele alegerii, ci în tot timpul, cât candidații ambelor partide ne-au fericit cu prezența lor, — când? și cine? m'a vîzut vre-odată în tovărășia, de altminte-le foarte onorifică a unuia sau altuia dintre candidați?

6. Când? cine? și unde? m'a vîzut vre-odată la masa unuia sau altuia dintre preastimății domni candidați, ori a corifeilor lor, fie la banchet, fie la un scaun de prietinie?

7. Când? cine? și unde m'a vîzut bînd măcar un pocol de bere, ori vin, ori să fii fumat măcar o sugărea dela unul sau altul dintre stimații domni candidați?

Dar' nu continuez! Rîndul este, ca stimulat domn corespondent să binevoiască a documenta toate aceste, cari toate sînt criteriile indispensabile ale corteziei și indeosebi ale corifeilor de cortezii.

Dator este cu aceasta, pentru-că nu pot presupune despre dînsul, ca să fie scris numai spre sațierea propriei sale plăceri, ci pentru orientarea conștiențioasă a onoratului public cetitor; dar' dator este cu aceasta cu atît mai vîrtos, pentru-că rușinea și oprobriul, ce l'a invocat asupra-mi din partea onoratului public, nu se limitează numai la mine, ci se estinde asupra alor 9 și cu mine 10.

Dator este, pentru-că onoratul public cetitor cere dela dînsul aceasta și cu nerăbdare, de care-oe mai bine de 400 odrasle stau sub mîna conducătoare a celui prim-cortez, pe care d-sale i-s'a dat fericoarea a-l demasca în public. Dar' în fine eu vî rog, stimate dle corespondent, binevoiește a răspunde cu dovezi măcar la unul din acele 7 puncte, apoi eu vî asigur, că acel I. Butean, prim-cortez, își va și datorința și față de biserică și față de neamul seu

Ear' dacă peste voea st. d-voastre ați fost aduși în rătăcire și rătăcirea aceasta ați promulgat-o în public bona fide, atunci țineți în minte ce vî spun în cele din urmă ale mele: »sîntem prea puțini, prea slabi, prea săraci, decît să ne putem permite luxul, ca să ne hrănim cu calumii și minciuni.

Ioan Butean.

Ateneul Român.

Di Vasile A. Urechia, actualul președinte delegat al societății Ateneului Român din București, a luat inițiativa de a se publica Anuarul acelei instituțiuni culturale.

Această inițiativă este cea dintîiu dela înființarea Ateneului Român, în anul 1865.

Anuarul pe anul în curgere 1900 cuprinde:

Statutele, astfel după-cum au fost modificate în anul trecut 1899.

Cu această ocaziune ținem să spunem că Ateneul Român a fost înființat în anul 1865 și recunoscut ca persoană juridică prin legea decretată nr. 1112 din 31 Martie 1886.

Ateneul are 4 secțiuni: literară, științele pozitive, belle-arte și științele morale și politice.

Membrii sînt de 4 categorii: fondatori, activi, de onoare și corespondenți.

Membrii de onoare sînt: Dr. Guido Baccelli, fost ministru al instrucțiunii din Italia, senator; Angelo de Gubernatis, profesor la universitatea din Roma; Barozzi, directorul muzeului din Veneția; Cavalerul Ioan Puscariu, membru al Academiei; Dr. Enrico Gallupi, profesor la universitatea din Roma; Ferreira de Serpa, consul general la Lisabena al republicii Equator; Eugenio de Castro, membru al institutului din Coimbre.

Ear' membru corespondent, dl I. Galerou, arhitect din Paris, autorul planului palatului Ateneului.

Partea II și III din Anuar cuprind discursul dlui Urechia, rostit la inaugurarea conferențelor în 1899—1900, ca elogiul al regretatului Const. Evarcu; darea de seamă a adunărilor generale dela 25 Martie și Noembrie 1900; ear' la urma volumului Cronica Ateneului, în care se arată, zi cu zi, activitatea instituțiunii cu începere dela 15 Noembrie 1899 pînă în 8 Noembrie 1900.

Eată acum programa conferențelor pe 1900—1901:

Duminecă, 26 Noembrie v., Dr. Babeș: Regenerarea națiunii române.

Joi, 30 Noembrie v., N. Xenopol: Anomaliile sociale.

Duminecă, 3 Decembrie, Aurel Iliescu: Un pericol național.

Joi, 7 Decembrie, B. P. Hașdău: Bulgarii. (Conferență în profitul Ligei).

Duminecă, 10 Decembrie, Dr. Luca: Peripeziile morale în raport cu creșterea și ereditatea.

Joi, 14 Decembrie, d-na Neli Cornea: Cultura etică.

Duminecă, 17 Decembrie, Take Poliorat: Evoluțiunea concepțiunii dreptului.

Joi, 21 Decembrie, dl I. Panaitescu: O concepție despre viață.

Joi, 28 Decembrie, Teodor Burada: Musica Românilor de pretutîndea, — (Concert).

În anul 1901: Joi, 4 Ianuarie, Dr. Dumitru N. Comșa: Societățile cooperative.

Duminecă, 7 Ianuarie, Alexandru Macedonski: Romantismul.

Joi, 11 Ianuarie, Dr. Toma Tomescu: Educațiunea socială cum a fost prezentată la expoziția universală din 1900 dela Paris.

Duminecă, 14 Ianuarie, Grigorie Tocilescu: Din istoria patriei.

Joi, 18 Ianuarie, Georgescu Victorian: Vieța și operele sculptorului Ioan Georgescu.

Duminecă, 21 Ianuarie, Al. I. Șonțu: Poetul C. Pleșoianu.

Joi, 25 Ianuarie, Dr. Atanasie: Despre histerie.

Duminecă, 28 Ianuarie, Take Poliorat: În chestiunea națională.

Joi, 1 Februarie I. L. Caragiali: Literatură.

Duminecă, 4 Februarie, Al. Djuvara: M. Cogălniceanu.

Joi, 8 Februarie, Ioan T. Florescu: Amantele asasinilor.

Duminecă, 11 Februarie, Nicolae Bălănescu: Contagiunea sinuciderii.

Joi, 15 Februarie, I. Nenișescu: Dobrogea.

Duminecă, 18 Februarie, d-na Constanța Dunca Schiau: Copilul nostru. Drepturile sale. Divorțul.

Joi, 22 Februarie, Greg. Ștefănescu: Călătorie științifică cu proiectiuni.

Duminecă, 25 Februarie, d-na Dr. Cuțarida-Crătunescu: Repausul de Duminecă din punctul de vedere igienic și social.

Joi, 1 Martie, Dr. Al. Atanasie: Despre instrucțiune și educațiune.

Duminecă, 4 Martie, M. G. Băileanu: Formarea imperiului german.

Joi, 8 Martie, dl Erbeianu: Isus Christos. Vieța și învățatura lui.

Duminecă 11 Martie, N. Mihăiescu: Imperiul morții.

Joi, 15 Martie, d-na Neli Cornea: Condițiunea socială a femeii.

Duminecă, 16 Martie, Eugeniu Voinescu: România la expoziția universală din Paris.

Joi, 22 Martie, Speranță: Zestreă.

Duminecă, 25 Martie, Al. Macedonski: Sufletul și vieța viitoare.

Duminecă, 8 Aprilie, Eug. Voinescu: Artele plastice la noi.

Joi, 12 Aprilie, Georgescu Victorian: Dumitru Stănescu. Snaove. Basme. Bibliotecă pentru toți.

Duminecă, 15 Aprilie, Dr. Luca: Perioada prin care a trecut morală în raport cu creșterea și ereditatea.

Joi, 19 Aprilie, Ilie Deleanu: Contra sinuciderii.

Duminecă, 22 Aprilie, Dr. Urechia: Alcool și alcoolism (lecție de igienă).

Joi, 26 Aprilie, d-na Smara: Educațiunea națională.

Duminecă, 29 Aprilie, G. I. Diamandi: Cultul egotist.

Românii în războiul de 7 ani.

Blaj, 9 Decembrie n.

»Casina română« de aici și-a inaugurat aseară seria de conferențe, ce după un bun obicei se țin — de cățiva ani în decursul iernii. Inaugurarea a făcut-o inșuși vrednicul președinte al casinei, dl canonic metropolitan Dr. Augustin Bunea. Începutul acestor conferențe a fost cu adevărat de bun augur.

Di Dr. Bunea a arătat într'o prea frumoasă disertație un nou și foarte interesant moment din istoria națională. Faptul că Românii din Ardeal au avut și ei rol și parte activă în războiul ce Maria Theresia a purtat contra Prusiei în decurs de 7 ani.

Disertația pe cât de interesantă, pe atît și de actuală, s'a legat de un steag care se păstrează în catedrala de aici, fără-ca să fi știut publicul, că de unde provine acel steag și ce ar fi însemnând. În scrutările sale istorice harnicul canonic a aflat, că sub episcopul Petru Paul Aron clerul și națiunea valahică a fost invitată să dea împărătesei ajutor contra Prusilor. Clerul și poporul român — deși necăjit că nu i-se împlineau promisiunile făcute de împărății anteriori — a compus o companie de 130 »cătane călătoreșe«, ajustate după prescrierile mai marilor militari și la anul 1756 le-a pornit din Blaj spre Cluj—Pesta—Viena și de acolo au fost duse în tabără.

Compania aceasta românească — condusă de ofițeri români — a fost susținută cu cheltuiala Românilor, și a costat după împrejurările de azi ca la 60—70 mii florini echiparea și susținerea ei. Compania românească a luptat în regimentul Kalnochi în lupta victorioasă dela Kolín.

Steagul acestei companii este steagul ce s'a păstrat atîrnînd lângă altarul catedralei din Blaj. El este un obiect de mare preț din multe puncte de vedere. Acum este tocmă în reparație, ca să se poată și mai bine păstra pentru urmași, ca dovadă puternică despre devotamentul Românilor, ori de câte ori a fost vorba de a apăra casa domnitoare și tronul ei.

Conferența distinsului nostru canonic a fost ascultată cu viu interes și la sfîrșit a fost acoperită de aplauze și aclamațiuni la adresa conferențiarului. A asistat un public distins, deși nu prea numeros — cam 40 de dame și tot atîția domni, printre cari am observat pe: Reva. vicar dl I. M. Moldovan, asesorii I. German, G. Muntean, mai mulți profesori, tineri etc.

Voiu căuta să vă procur în întregime sa această conferență, vrednică a fi cunoscută în cercuri cât mai largi. Sînt sigur că va fi cetită cu interes și va lăsa o impresiune de mîndrie fiecărui Român. Auditor.

Pentru gimnasiul din Brad.

— APEL. —

Între împrejurările de astăzi, dacă voim un viitor sigur și fericit, datori sîntem, să ne fortificăm mereu.

Școalele noastre sînt cetatea noastră de căpetenie, unde ne înarmăm cu armele cele mai tari învățatură, știință, cultură.

Fără învățatură traiul ne este greu, fără știință sîntem o oaste desarmată, fără cultură heloții popoarelor culte.

Fără îndoială omul poate înainta în învățatură, știință, cultură, dacă nu e silit, să lupte din cale afară contra neajunsurilor materiale pentru existență, cari îi storc puterile fizice și i scurtează zilele vieții.

Gimnasiul român gr.-or. din Brad, cu neînmănată excepțiuni, e frecventat aproape numai de fii de țărani, meseriași și băiași de român. Cine le vede traiul, cine le cunoaște dorul de învățatură, acela rămîne frînt de milă, și dacă-i dă mîna, nu poate să nu le tindă ajutor.

Pentru a veni în ajutor părinților săraci ai elevilor buni și diligenți, încă în 1894 prin tinerimea studiosă din Za-

rand și jurs'a pus basă fondului *) »masa studenților« dela gimnasiul din Brad cu ocaziunea unei reprezentațiuni teatrale împreună cu joc și tot pe calea aceasta s'a sporit pînă în prezent, primind din când în când și donațiuni parte dela societăți de credit și economii românești, parte dela privați »cununi eterne«.

Ca acest fond să aibă o basă sigură și durabilă, decît ca fiind avisat numai la dăni sporadice și nesigure ale binevoitorilor, ca rodul acestui fond să fie mai mănos și să se poată pune în praxă sigur și cât mai curînd, s'a decis **) să se creeze o »Reuniune pentru masa studenților«.

Fiind statutele gata s'au emis în toate părțile locuite de Români liste însoțite de un apel pentru cîștigarea de membri. Resultatul pînă acum e îmbucurător, fiind înscrși peste 100 membri, dintre cari mulți pe viață și fondatori. Numele membrilor se vor publica îndată ce vor fi înapoiate listele și va fi convocată adunarea constituantă.

Datorință sfîntă avem, ca toți în unire și după-cum ne dă mîna, să sărim la timp în ajutorul elevilor necăjiți.

Fondul acesta crescînd, conform statutelor va naște un »internat« pentru adaptarea gratuită a elevilor săraci, — aflîndu-se și vr'un mecenat, ca la Beiuș.

Asigurarea și înflorirea acestei instituțiuni umanitare și de mare însemnătate, depinde dela marimonia binevoitorilor neamului românesc.

Dumnezeu cu noi!

Brad, la 30 Noembrie 1900.

Ca însărcinat al tinerimii studioase din Zărand și jur:

Vasile Boneu,
profesor.

Cronica zilei.

Sibiu, 11 Dec. n. 1900

Memento. 12 Decembrie: Adunarea cercuală a desp. Cluj al »Asociațiunii«, în localitățile »Casinei române« din Cluj.

13 Decembrie: Adunarea de toamnă a inv. desp. Oravița, diecesa Caransebeșului, în școala română din Oravița-montană.

Învitare. P. T. membri din comitetul central al »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu« sînt poțuți la ședința comitetului ce se va ține Sămbătă, în 2/15 Decembrie c., la orele 4 d. a., în sala de conferență a seminarului »Andreian«.

A APĂRUT și se poate procura dela autorul în Sibiu »Sămbata morților«, dramă din popor, localitățile după Raupach, de Teodor V. Păcățian. Prețul unui exemplar 60 bani.

Di Savu Timar, cleric absolut din Pianul-de-jos, a fost ales în 27 Noembrie de paroch în comuna Barești lângă Hațeg.

Școală industrială de lemnărit. Comunitatea de avere din Caransebeș, cu spriginul Reuniunii agricole comitatense va înființa în curînd o școală industrială de lemnărit. Scopul acestei școale va fi în primul rînd instruirea tinerilor în pregătirea uneltelor economice de casă și de câmp, (turci, greble etc.) Comunitatea de avere va da la început 16 stipendii de câte 16 coroane lunar la tineri săraci pe întregă durata cursului de învățămînt. Președintele comunității de avere face acum un călduros apel la proști, învățatori și cărturarii poporului, ca să lumineze poporul asupra foloaselor școalei industriale, ce se va înființa.

Fapta comunității de avere se laudă pe sine și mult ne înveselește că în sfîrșit vedem începuturi de lucrări economice-practice.

Români refugiați. În urma persecuțiunilor și amenințărilor comitetului macedonean, vre-o 20 comercianți români din Sofia au închis prăvăliile și s'au stabilit cu familiile lor în București. Aflăm acum că un alt rînd de fruntași români din capitala Bulgariei au pornit spre București, din cauză că comitetul amenință cu moartea, dacă nu cumpără acțiuni. Printre acestia este și dl G. Ghiricociu, președintele și fondatorul societății românești »Spriginul«.

Linie telefonică submarină. Între Bruxella și Londra e o comunicație telefonică în mare parte submarină. De curînd a fost linia gata și s'a făcut încercarea. Resultatul a fost așa de bun și comunicația așa de perfectă, încît acum linia s'a deschis și pentru public.

*) Fondul masa studenților din Brad creat la 1894 pînă în August 1899 abia a crescut la suma de 40 fl. 51 cr., sau 81 cor. 02 bani; de atunci (din 1899) și pînă în prezent interesîndu-se publicul românesc mai tare, fiindu-i atrasă atențiunea asupra acestei instituțiuni (a se vedea apelul în »Tribuna« nr. 149 ex. 1900) s'a ridicat la o sumă destul de frumoasă în timp relativ scurt.

**) A se vedea »Tribuna« nr. 231 din 1899.

Foaie nouă românească. Semiofițiosul »Pol. Ért.« ne spune, că dela Anul-Nou va apăre o nouă foaie românească în Budapesta, ca organ de zi, pus sub conducerea unui cunoscut politician român. Foaia va purta numele »Federațiunea«. Pe lângă tot farmecul ce-l are numele foi, faptul că apariția ei e vestită atîtu din partea gazetelor maghiare, o recomandă foarte rău publicului românesc.

Casurile de moarte la »Reuniunea română de înmormîntare din Sibiu«. În sîmul »Reuniunii române de înmormîntare din Sibiu« pînă de prezent au fost următoarele casuri de moarte: la 20 Iunie Maria Popadan născ. Musta, pentru care s'a solvit urmașilor răposata în schimbul sumei de 2 cor. 60 bani, un ajutor de 90 cor. 45 bani; la 8 Aug. Ștefan Vlad, econ., care a solvit 3 cor. 20 bani și după care s'a solvit 90 cor. 90 bani; la 9 August George Dumitru, elev tip, solvind 3 cor. 80 bani, s'a solvit 91 cor. 35 bani; la 13 August Elena Tarcă, a dat 4 cor. 40 bani, solvindu-se 91 cor. 80 bani; la 28 Octomvrie Maria Simtion născ. Henteș, preoteasă și s'a solvit 92 cor. 25 bani (a dat 5 cor.) și la 25 Noembrie Dr. Ioan Nemeș, avocat, după care s'au solvit 92 cor. 70 bani, în schimbul sumei de 5 cor. 60 bani. În total 6 casuri, pentru care s'au solvit 549 cor. 45 bani. Înscririle la secția a doua se fac și acum.

De-ale Ligei. Secția Ligei culturale din Huși reînființată zilele acestea s'a constituit cu următorul comitet: Președinte: Ar. I. Munteanu; vicepreședinți: A. Triandaf și I. P. Pivnicer; cassar: G. C. Vîntu; secretar: C. Ponov; membrii: N. Burghilea și C. Pivnicer.

»Ca la noi la nime«. »Tel. Român« ține să apere pe ilustrul »Ion de la Buceci«, care inșuși a recunoscut marea greșeală comisă, și a cerat să repareze cât poate, deși cam târziu. Atât a mai trebuit, ca o foaie bisericească să iee apărarea unui astfel de »autor«, care a scris scârboase obscenități! Într'adevăr ca la noi la nime!

Dacă »Tel. R.« crede că apără pe dl cav. de Puscariu, tare se înșeală. Noi am făcut cuvenită rezervă cu privire la persoana ce se ascunde sub masca lui »Ion de la Buceci«. Am cerut înșe să declare dacă nu dînsul e autorul. Di cavaler a tăcut. În fine s'a anunțat, mai atîtu prin »Telegraful« revocarea cărții. Acel »Tel.« amintește numele dlui cavaler, fără a nega că dînsul e »autorul«, ba lasă evident a se înțelege că de fapt dl Ion cav. de Puscariu este »Ion de la Buceci«.

Cine ar fi crezut, că chiar o foaie bisericească să grăiască astfel în chestie? »Ca la noi la nime!«

Recunoștință națională. Guvernul României a pregăit un proiect de lege, care să asigure o pensiuie viageră de 400 lei lunar familiei regretatului profesor Ștefan Mihăileanu, asasinat de Bulgari. Proiectul acesta va fi depus pe biroul camerei încă în cursul săptămînei acesteia.

George Bengescu, fost ministru al României la Bruxella, a fost numit consul general al României la Constanta-nopol, în locul dlui Dim. Petrescu, demisionat.

Biserică licitată. Din Jidovin ni-se scriu următoarele: Onorată Redacțiune! În nrul 226 al prețuitului d-voastre ziar cetesc, că în comuna Seășiu s'ar fi vîndut biserica română pentru 600 coroane în favorul învățatorului M. Polipea. Drept aceea îmi iau libertate a vă informa, că nu biserica română s'a vîndut, ci biserica slovaacă rom.-cat. Fiind cazul de importanță morală mare, rog a desmînți acest fapt, și a aduce clarificări opiniunii publice. Cu toată stima: Alex. Ogerlan preot.

Mulțumită publică. În numele membrilor despărțămîntului »Dergea« al Reuniunii învățătorilor gr.-cat. din archidieceza gr.-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș, venim prin aceasta a ne exprima sincera noastră mulțumită »Academiei Române«, cel mai înalt institut cultural al Românilor, — pentru-că a binevoit a dona pe seama bibliotecii noastre districtuale mai multe opuri de valoare. Zacharie Murășan bibliotecar. Iosif Popa, președinte.

Apel. Membrii Reuniunii despărțămîntului »Dergea« al Reuniunii învățătorilor gr.-cat. din archidieceza gr.-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș, dornici de a înainta în cultură și știință, ceea-ce numai așa se poate, dacă vom dă la îndemînă o bibliotecă bine aranjată — prin aceasta apelăm la marinositatea onor. public român, le toți spriginitorii progresului cultural, să binevoiască a dona pe seama bibliotecii acestui despărțămînt: cărți, foi, reviste ș. a.

Prețuitele donațiuni se vor trimite la adresa bibliotec. Zacharie Murășan, învăț. gr.-cat. în Fizeș (Füzös) u. p. Hidałmăș, cari donațiuni se vor cuita cu mulțumită pe cale ziaristică. Zacharie Murășan, bibliotecar. Iosif Pop, președinte.

Publicațiune.

Comuna Gurariului vinde prin licitațiune publică în 20 Decembrie a. c. st. n., la 10 ore a. m., în cancelaria de aici, moara sa proprie cu 3 petri, care e situată pe la mijlocul comunei, pe lângă prețul de 8000 coroane. Vadiul e 10% dela prețul strigării. Condițiunile se pot privi în orele oficiose. Gurariului, în 9 Decembrie 1900.

[407] 1-2 Primăria comunală.

Dacă voiți să beți cafea bună comandați dela „Societatea fiumană pentru importul de cafea din Fiume“

(Fiumaner Kaffee-Import-Gesellschaft ans Fiume). 4 1/2 chg. New-Cuba, fină, curată . fl. 6.75 „ „ Manilla, aromatică, tare „ 6.75 „ „ Hodeida-Mocca, cu gust admirabil „ 7.42 „ „ Soerabaja, beutură prețioasă „ 8.55 „ „ Cuba,Ceylon, Menado, amestec minonat (fiecare separat pachetată) „ 7.42 La cafea poate să fie pachetat 1/4 chg. Thee imperială 1 fl. 60 cr. Toate se trimit franco și vămuite, [382] 9-10 cu rambursă. Lista prețurilor gratis și franco.

Boalele secrete. Boalele sexuale și impotența și boalele de piele le vindecă deja de mulți ani cu rezultat sigur Dr. Palócz, medic em. de spital. Specialist. Budapesta, VII., Kerepesi-ut 10. Ordinează dela 10-5 și 7-8 ore p. m. Secție separată pentru domni și pentru dame. La epistole totdeauna se răspunde. De medicamente se îngrijește.

Cognac CZUBA-DUROZIER & Cie. DISTILLERIE FRANÇAISE, PROMONTOR.

Varză acră de Ardeal foarte bine curățită trimite la revenzători în buți dela 300 chgr. în sus — cu prețuri ieftine Fabrica de conserve „Transsylvania“ în Deva. [405] 3-3 Preț-curenturi despre conserve la cerere se trimit.

spirt de reumă (Reuma-Geist) cu efect sigur și extraordinar grabnic contra gicht, reumă, ischias etc. Efectul este în unele casuri așa de extraordinar încât adese-ori și la cele mai învechite boale după întrebunțare de câteva-ori înceată durerile cele mai acute. Durere de dinți și de cap se vindecă în 5 minute. Prețul unei sticle cu instrucție pentru folosit costă 1 cor., în calitate mei tare 2 cor. 40 bani. Se capătă aproape în toate apotec le. Pe postă cu rambursă sau trimițându-se banii înainte se espedează de cătră subscrisul WIDDER GYULA, apotecar în S.-A.-Ujhely. Deposit principal în Badapesta la apoteca dlui Josef Török, Király-utca 12 și la Egger Nádor Apotheke, VI., Váci-kört 17. În Sibiu la apotecile I. C. Molnár, Gottlieb Henrik, E. Rummier. În Sebeșul-săseșc la apoteca Ludwig Binder. În Mediaș la apoteca Josef Oberth. În Cohalm la apoteca Ed. Victor Melas. [392] 8-20

„Foaia Poporului“, este cea mai bună și mai ieftină gazetă poporală. „Foaia Poporului“ ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni. Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată a bona această foaie „Foaia Poporului“ va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an. Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la „Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

LODEN STIRIAN pentru rind de vestimente, mantile, havlock, haine de sport, „ pompieri, livrée, „ toate din postavuri de lână curată. Cele mai moderne și mai fine cualități de STOFE DE POSTAV pentru haine de bărbați. Cel mai mare deposit de stofe pentru PALTOANE DE IARNĂ. Camgarne negre și albastre, Cheviot dela cor. 3.— în sus. [320] 22-26 Mustre liber de spese. Secția de postavuri a firmei Kastner & Öhler, Gratz.

MARGARETA MODLOVAN. Din tainele vieții. 29 de novele și schițe. Prețul 2 cor., plus 10 bani porto. Se poate procura dela Librăria W. Krafft.

Cărți românești.

În librăria W. Krafft din Sibiu, binecunoscută publicului românesc prin întinsele sale afaceri de librărie și mai ales prin editura bogată de cărți și opuri românești (între cari și „Enciclopedia Română“) se află de vânzare următoarele:

Table listing various books for sale, including titles like 'Cronica anului 1848', 'Enciclopedia română', 'Dictionar universal al limbii române', etc., with authors and prices.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.